

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

judecând în ședință fără participarea părților recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Dacin Sergiu xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 24.03.2015-07.12.2018;

instanța de apel: 08.02.2019-04.06.2019;

instanța de recurs: 24.07.2019-29.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 07 decembrie 2018, Dacin Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, în sumă de 12 000 lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă a părții vătămate, fiind încasat de la Dacin Sergiu în beneficiul lui Rudacov Alexandru 50 dolari și 24 000 lei, dintre care prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei și prejudiciul material în sumă de 50 dolari SUA și 4 000 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, în noaptea de 19 spre 20 august 2014, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, Dacin Sergiu aflându-se pe strada A. Vlahuța, nr. 34, în mun. Chișinău, a angajat din stradă automobilul firmei de taxi 1422 Dacia Logan cu numărul de înmatriculare xxxx la volanul căruia se afla Rudacov Alexandr, de a se deplasa împreună cu o persoană de gen feminin în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, astfel ajunși la punctul de destinație, a solicitat taximetristului schimbarea direcției de deplasare în satul Coșernița, raionul Criuleni, unde ajunși în satul Coșernița i-a aplicat, în automobil, taximetristului Rudacov Alexandr o lovitură după cap cu un obiect contondent dur

necunoscut, după care l-a scos din automobil și i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i traumă cranio-cerebrală închisă, contuzie cerebrală, fractura oaselor nazale, traumă vertebro-medulară închisă, fractura tasată a vertebrei cervicale C6 cu monopareză moderată în mâna dreaptă și ușoară în membrul inferior drept, contuzie medulară cervicală, leziuni care conform raportului de expertiză medico-legală nr.434 D din 28 noiembrie 2014, duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămări medii, după care în mod deschis i-a sustras o geantă în care se afla permisul de conducere, buletinul de identitate, polița de asigurare, licența de conducător auto, bani în sumă 50 dolari SUA, echivalenți conform cursului BNM cu 587 lei, bani în sumă de 200 lei și telefonul mobil de model „Huawei” cu IMEI-xxxx, la prețul de 2300 lei, în care era instalată cartela SIM nr.xxxx, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii.

2.1 De către organul de urmărire penală acțiunile lui Dacin Sergiu au calificate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dacin Sergiu să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, de a-i stabili acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea apelului depus, acuzatorul de stat a invocat că:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată;
- la recalificarea infracțiunii, de la art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, la art. 188 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că la 20 martie 2015 materialele cauzei penale nr.2014210544 au fost disjungate în privința persoanei necunoscute, care împreună cu învinuitul Dacin Sergiu a comis infracțiunea de tâlhărie, cauzei penale fiindu-i atribuit nr.2015210133. Ordonanța împreună cu materialele relevante au fost anexate la cauza penală nr.2014210544. Contrar afirmațiilor date instanța de judecată în sentință a menționat că nu au fost aduse probe că în privința persoanei necunoscute a fost pornită o cauză penală;

- instanța de judecată a supus criticii și încadrarea acțiunilor inculpatului după prevederile art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal - cu cauzarea prejudiciului considerabil, afirmație contradictorie, deoarece în cadrul urmăririi penale precum și cercetării judecătorești, partea vătămată Rudacov Alexandr a menționat că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, cu atât mai mult că în cadrul cercetării judecătorești, Rudacov Alexandr a înaintat acțiune civilă unde detaliat

a motivat caracterul considerabil al prejudiciului cauzat, fapt ignorat de către instanța de judecată;

- procurorul a solicitat a-1 recunoaște vinovat pe Dacin Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Brînză Alexei în interesele inculpatului Dacin Sergiu, solicitând casarea acesteia și achitarea acestuia, din motiv că fapta nu a fost comisă de acesta.

În argumentarea apelului depus, avocatul a invocat că:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată;

- în ședința de judecată inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a declarat că în noaptea de 19-20 august 2014, s-a aflat la propriul domiciliu din s. Coșernița, împreună cu sora sa, Dacin Cristina, Groza Iulia și Caraman Vitalie și nu a ieșit din gospodărie până a doua zi dimineața. Respectiv, el la momentul incidentului descris în învinuire, nu a ieșit de la domiciliu și nu a avut nici un conflict cu partea vătămată. Aceste declarații ale inculpatului în ședința de judecată s-au confirmat prin declarațiile martorilor Dacin Cristina, Groza Iulia și Caraman Vitalie, care la fel au declarat că Dacin Sergiu s-a aflat în acea noapte acasă și nu a părăsit domiciliul;

- cu părere de rău instanța de judecată la adoptarea sentinței a dat apreciere necorespunzătoare probele cercetate în ședința de judecată, constatând eronat și nefondat vinovăția lui Dacin Sergiu în comiterea infracțiunii descrisă în învinuire, care de fapt nu a fost confirmată pe nici o probă directă și nici măcar indirectă;

- nici imaginile video de pe CD nu confirmă că inculpatul Dacin Sergiu ar fi persoana care s-ar fi urcat în automobilul părții vătămate în seara de până la incident. De altfel, pe marginea imaginilor video de pe acest CD era necesar să fie expusă concluzia unui specialist pentru a constata particularitățile fizice ale persoanelor care se observă în imagine și să constate dacă vreuna din ele are careva semnamente fizice asemănătoare cu cele ale inculpatului, însă vizual niciuna vizibilă de pe acest disc nu seamănă cu inculpatul. Având în vedere prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, din care rezultă că astfel de circumstanțe sunt necesare a fi stabilite obligatoriu prin raport de expertiză, reiese că în cazul dat nu s-a confirmat faptul că inculpatul ar fi persoana care să fi agresat pe partea vătămată. Mai cu seamă la inculpat, în cadrul urmăririi penale nu a fost găsit niciun bun din cele sustrase de la partea vătămată;

- având în vedere totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată vinovăția lui Dacin Sergiu în comiterea infracțiunii ce i se incriminează nu este dovedită. Ci dimpotrivă, din ansamblul probelor cercetate rezultă cu certitudine că la momentul comiterii atacului asupra lui Rudacov Alexandr, inculpatul se afla la propriul domiciliu în s. Coșernița;

- faptele care dau naștere suspiciunii nu trebuie să fie suficiente pentru a justifica o condamnare și nici chiar pentru înaintarea învinuirii. Faptul că o bănuială este presupusă cu bună-credință nu este suficient (*Hot. Mușuc vs Moldova din 06.11.2007*).

3.2 La fel, împotriva sentinței a declarat apel avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dacin Sergiu să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În argumentarea apelului s-a invocat:

- legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumpției de nevinovăție sau concluziile privind vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Spiritul prezumpției de nevinovăție constă în faptul că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor, orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție. Iar dubii la aprecierea acestor probe în sensul vinovăției lui Dacin Sergiu sunt suficiente;

- astfel, nici una din descrierile persoanei de gen masculin făcută în procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.02.2015, prin care s-a examinat un CD pe care se conține înregistrarea video nu indică asupra faptului că aceasta este Dacin Sergiu. Mai mult, fața acestuia nu se vede. Iar OUP nu are dreptul să formuleze concluzii în conținutul procesului-verbal de examinare a înregistrării video, ci doar trebuie să redea faptele;

- Rudacov Alexandr a fost audiat la 26.08.2014 și a făcut o descriere extrem de vagă a persoanelor care s-au urcat în taxi și care l-au atacat. El a indicat doar că băiatul avea o statură medie, avea aproximativ 1,75 m, corpolență scundă. Peste aproape 5 luni de la prima sa audiere, la 16.01.2015, Rudacov Alexandr este audiat suplimentar și deja prezintă mult mai multe semnalmente ale persoanei de gen masculin care l-a atacat, dar și ale persoanei de gen feminin. Dacă la început Rudacov Alexandr indică doar 2 descrieri ale băiatului, la 16.01.2015 acesta descrie în detaliu forma feței, dimensiunile buzelor sprâncenelor etc, precum și asupra hainelor pe care le purta. Dubii planează și asupra faptului că având atâtea semnalmente, întâi de toate s-a prezentat spre recunoaștere poza lui Dacin Sergiu, ceea ce, de fapt, contravine cu prevederile art. 116 Cod de procedură penală, or, doar în situația în care este imposibilă prezentarea spre recunoaștere a persoanei se poate efectua recunoașterea după fotografia acestuia. Despre faptul imposibilității prezentării spre recunoaștere a lui Dacin Sergiu și necesitatea prezentării spre recunoaștere după fotografia lui trebuia să fie indicat în procesul-verbal întocmit în acest sens. ceea ce lipsește;

- o situație aproape similară se atestă și în cazul audierii repetate a martorilor Molovata Oxana și Molovata Ion. La 25.08.2014, Molovata Oxana descrie persoana de gen masculin că fiind slabă, înălțimea 1,7 m aproximativ, 27-34 ani, fața lunguiață, tenul feței închis, părul de culoare castaniu, puțin ondulat și îmbrăcat în șorți de culoare închisă și maiou bej. În privința persoanei de gen feminin Molovata Oxana indică că aceasta era îmbrăcată într-o rochie. Dubiile în privința semnalmentelor descrise de Molovata Oxana constau în aceea că deja la aceasta își schimbă declarațiile și indică că persoana de gen masculin era îmbrăcată în pantaloni de culoare negri, stil sport, iar femeia nu mai purta rochie ci blugi de culoare albastru-deschis și scurtă până la brâu. La 26.08.2014, Molovata Ion declară că persoana de gen masculin era îmbrăcat în șorți de culoare întunecată și era tuns scurt. Iar pe 03.02.2015, declară că persoana de gen masculin purta pantaloni de culoare negri stil sport. Toate aceste neconcordanțe nu au fost înlăturate, ceea ce nu permite să fie puse la baza unei sentințe de condamnare;

- instanța de fond în mod neîntemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor Dacin Cristina, Groza Iulia, Caraman Vitalie, or, doar legătura de rudenie cu Dacin Sergiu nu prezintă un temei de a le respinge. Instanța de fond nu a dat nicio apreciere declarațiilor lui Dacin Sergiu, deși, acestea tot sunt probe și urmează a fi apreciate în cumul cu celelalte;

- astfel, nu sunt probe indubitabile care să confirme că fapta de tâlhărie a fost săvârșită de către Dacin Sergiu, motiv pentru care acesta urmează să fie achitat. Pe cale de consecință, acțiunea civilă depusă împotriva sa urmează a fi respinsă.

3.3 Apel a declarat și inculpatul Dacin Sergiu, solicitând casarea sentinței și achitarea acestuia, din motiv că fapta nu a fost comisă de acesta.

La baza apelului a indicat că:

- este învinuit în baza unor cercetări generale, fără dovezi concrete;
- este condamnat în baza declarațiilor unor martori care nici nu îi sunt cunoscuți;
- partea vătămată a declarat că nu ține minte cine l-a bătut și jefuit;
- la domiciliul său au fost efectuate percheziții, iar obiecte furate nu s-au găsit pentru că nu este vinovat;
- de asemenea, nu s-au făcut cercetări ale mașinii pentru a găsi amprentele acestuia;
- la data comiterii infracțiunii se afla la domiciliu cu familia, nu este vinovat și roagă să se facă dreptate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, au fost respinse apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

4.1. Colegiul penal a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc

fără echivoc vinovăția inculpatului Dacin Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (1) Cod penal, conform semnelor calificative: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.*

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că, solicitarea apelanților privind achitare inculpatului, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (1) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente, prin care se atestă vinovăția lui Dacin Sergiu în săvârșirea infracțiunii incriminate.

La caz, se constată prezența atacului din partea lui Dacin Sergiu îndreptat împotriva părții vătămate care s-a manifestat prin faptul că inculpatul i-a aplicat în automobil taximetristului Rudacov Alexandr o lovitură după cap cu un obiect contondent dur necunoscut, după care l-a scos din automobil și i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i leziuni care conform raportului de expertiză medico-legală nr.434 D din 28 noiembrie 2014 duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămări medii.

A fost realizată și acțiunea principală de sustragere din partea lui Dacin Sergiu, or, acesta în mod deschis i-a sustras părții vătămate o geantă în care se afla permisul de conducere, buletinul de identitate, polița de asigurare, licența de conducător auto, bani în sumă 50 dolari SUA, echivalenți conform cursului BNM cu 587 lei, bani în sumă de 200 lei și telefonul mobil de model „Huawei” cu IMEI-xxxx, la prețul de 2300 lei, în care era instalată cartela SIM nr. xxxx, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Nu a fost reținut ca întemeiat argumentul apărării potrivit căruia, având în vedere totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată vinovăția lui Dacin Sergiu în comiterea infracțiunii ce i se incriminează nu este dovedită. În acest sens, prima instanță s-a expus supunând criticii declarațiile martorilor Dacin Cristina, Groza Iulia, Caraman Vitalie, din care rezultă că, la data săvârșirii infracțiunii inculpatul Dacin Sergiu s-a aflat doar la domiciliu său din satul Coșernița, raionul Criuleni, or, aceștea sunt rudele lui apropiate și încearcă să creeze un „alibi” în vederea apărării inculpatului și absolvirii lui de răspundere penală, instanța de apel apreciind concluzia primei instanțe ca fiind justă.

Instanța de apel a respins ca nefondat și argumentul apărării potrivit căruia, nici imaginile video de pe CD nu confirmă că inculpatul Dacin Sergiu ar fi persoana care s-ar fi urcat în automobilul părții vătămate în seara de până la incident. Or, potrivit proceselor-verbale de ridicare din 28.08.2014 și CD, prin care s-a ridicat de la reprezentantului cultului religios „Martorii lui Ehova”, Dornicenco Victor,

înregistrările video din 19.08.2014 spre 20.08.2014 de pe str. xxxx, mun. Chişinău şi de examinare a obiectului din 09.02.2015, prin care s-a examinat un CD pe care se conţine înregistrarea video din 19.08.2014, ridicate de pe camera video situată pe adresa mun. Chişinău, str. xxxx, unde s-a stabilit că la 19 august 2014, ora 23:19:19, două persoane, una de gen masculin şi alta de gen feminin, care urcă de pe traseu pe bordură şi fac câţiva paşi până la ora 23:19:24. Feţele acestor persoane nu se observă, persoana de gen masculin este îmbrăcată în pantaloni de culoare închisă, în maiou de culoare albă, încălţat în adidaşi de culoare închisă în spate având un rucsac de dimensiuni mici de culoare închis. Persoanele respective merg la pas grăbit şi trec prin faţa felinarului, iar trăsăturile feţelor nu se observă. Persoanele în cauză corespund semnalmentelor făptuitorilor care au comis în noaptea de 19 spre 20 august 2014 atacul tâlhăresc în privinţa taximetristului Rudacov Alexandru.

Imaginile video examinate instanţa de apel le-a apreciat în cumul cu celelalte probe, contrapunerea cărora a dovedit că se confirmă reciproc. Iar circumstanţele constatate la vizualizarea imaginilor sunt confirmate prin declaraţiile martorilor şi părţii vătămate şi deci, temeuri ce ar impune respingerea acestora nu sunt atestate.

Mai mult, atât partea vătămată Rudacov Alexandr a indicat direct la inculpatul Dacin Sergiu ca fiind persoana care l-a atacat şi i-a sustras bunurile.

Potrivit proceselor-verbale de recunoaştere a persoanei din 03.02.2015, prin care partea vătămată Rudacov Alexandru, martorii Molovata Oxana şi Molovata Ion au recunoscut persoana, care la 19 august 2014 a urcat în taxi împreună cu o domnişoară din mun. Chişinău, str. xxxx, a recunoscut persoana după statură, frizură scurtă, păr de culoare închisă, semnalmentele feţei. Astfel, fiind recunoscut cet. Dacin Sergiu (f.d. 237- 238 vol. I, 239-240, vol. I, 241-242, vol. I).

În virtutea celor menţionate supra, Colegiul penal a reţinut că, instanţa de fond a constatat în mod întemeiat că, acţiunile lui Dacin Sergiu se încadrează în baza infracţiunii de tâlhărie.

Colegiul penal a ținut să menţioneze că, solicitarea acuzării privind încadrarea acţiunilor inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, este înaintată fără a avea un suport probant, are un caracter formal, fiind pasibilă respingerii, dat fiind faptul că în cadrul urmăririi penale şi judecării cauzei atât în prima instanţă cât şi în instanţa de apel au fost acumulate suficiente probe care fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, se atestă faptul că în acţiunile inculpatului este prezentă componenta de infracţiune prevăzută de art. 188 alin. (1) Cod penal, iar prima instanţă întemeiat a dispus reîncadrarea acţiunilor inculpatului.

În acest sens, instanţa de apel a reţinut că, potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esenţial al daunei cauzate se stabileşte luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială şi venitul acesteia, existenţa persoanelor întreţinute, alte circumstanţe care

influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Așadar, circumstanța agravantă „*cu cauzarea de daune considerabile*” a infracțiunii prevăzută de lit. f) alin. (2) art. 188 Cod penal are un caracter estimativ. Ea nu este formalizată prin prevederi legale, așa cum este cazul „*proporții mari*” sau al „*proporțiilor deosebit de mari*”, ori al „*proporțiilor mici*”. Astfel, reieșind din doctrina penală, dacă victima are o stare materială „satisfăcătoare”, atunci nu va funcționa circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii cu cauzarea de daune în proporții considerabile”. Dacă însă starea materială a victimei este „nesatisfăcătoare”, atunci circumstanța agravantă menționată devine funcțională.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că sarcina de a prezenta în cadrul ședinței de judecată probe pertinente și admisibile, care ar confirma prejudiciul considerabil cauzat părții vătămate îi revine părții acuzării, în conformitate cu pct. (1) alin. (1) art. 53 Cod de procedură penală. De către acuzare nu a fost demonstrată starea materială a victimei ca fiind „nesatisfăcătoare”, circumstanța agravantă menționată la caz nefiind funcțională.

La caz, procurorul nu a respectat prevederile art. 126 alin. (3) Cod penal, prin faptul că nu a indicat valoare totală a prejudiciului cauzat lui Rudacov Alexandr.

Ținând cont de faptul că sunt indicate trei sume diferite, suma de 50 dolari SUA, echivalentul conform cursului BNM cu 687 lei, bani în sumă de 200 lei, telefon mobil de model „Huawei” la prețul de 2300 lei, nefiind indicată o valoare totală, nu este clar care din aceste sume a fost luată pentru determinarea prejudiciului considerabil lui Rudacov Alexandr, și pe baza cărei sume s-a stabilit agravanta prejudiciului considerabil.

Colegiul penal a indicat că sustragerea se consideră săvârșită de două sau mai multe persoane atât în cazul în care la săvârșirea sustragerii au participat în comun doi sau mai mulți autori fără o înțelegere prealabilă între ei, cât și în cazul în care la săvârșirea sustragerii au participat două sau mai multe persoane care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea comună a sustragerii.

Săvârșirea sustragerii de către o persoană, care întrunește semnele subiectului infracțiunii, în comun cu una sau mai multe persoane, care nu întrunesc aceste semne, sau prin intermediul unor astfel de persoane intră sub incidența circumstanței agravante „*de două sau mai multe persoane*”.

Așa dar, în cadrul cercetării judecătorești de către acuzare nu a fost demonstrat faptul participării la săvârșirea infracțiunii a altei persoane și anume, nu a descris care au fost acțiunile îndeplinite de către aceasta sau dacă a fost intentată vreo cauză penală în privința altei persoane.

Cu referire la argumentele invocate de către apărare precum că, acțiunile de urmărire penală au fost întreprinse cu încălcarea normelor de procedură penală, astfel solicitând declararea nulă a rechizitoriului precum și a următoarelor materiale ale

cauzei penale: proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 16.01.2015 (f.d. 214, vol. I); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.02.2015 (f.d. 241-244, vol. I); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.02.2015 (f.d. 241-244, vol. I); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.02.2015 (f.d. 237-238, vol. I); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 03.02.2015 (f.d. 239-240, vol. I), Colegiul penal le apreciază ca nefiind argumentate.

Astfel, urmărirea penală s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală.

Rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală și trimis în judecată în conformitate cu prevederile art. 297 Cod de procedură penală.

În procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor de urmărire penală din 20.03.2015, de către avocatul Erhan Andrei în interesele lui Dacin Sergiu cât și de către ultimul nu au fost înaintate obiecții asupra actelor procesuale.

Conform prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în ședința de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, sau în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în cadrul cercetării judecătorești.

Din lucrările cauzei, rezultă că la terminarea urmăririi penale, când învinuitul Dacin Sergiu a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului, deși nu au fost invocate motive privind nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale.

Conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

Prin urmare, nu sunt fondate motivele, ce vizează activitatea organului de urmărire penală.

Colegiul penal verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile codului de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

Vinovăția inculpatului Dacin Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, care demonstrează vinovăția inculpatului în afara oricărui dubiu rezonabil.

Referitor la numirea pedepsei penale, Colegiul penal a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în

conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat, dar antecedentele penale sunt stinse, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, fiind interesul material, instanța de fond a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lor de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Colegiul penal a constatat că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califică ca infracțiune gravă, săvârșită cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de personalitatea inculpatului anterior judecat, dar antecedente penale sunt stinse, nu a ajuns la concluziile corespunzătoare și nu a mers pe calea corijării, nu s-a căit sincer, nu a recuperat prejudiciul material cauzat părții vătămate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Astfel, Colegiul penal a considerat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, or, aplicarea unei pedepse penale sub formă de 5 ani închisoare ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și siguranța vieții, sănătății și patrimoniului altei persoane.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță conform normelor legale a dispus admiterea parțială a acțiunii civile a părții vătămate, fiind încasat de la inculpatul Dacin Sergiu în beneficiul lui Rudacov Alexandru 50 dolari SUA și 24 000 lei, dintre care prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei și prejudiciul material în sumă de 50 dolari SUA și 4 000 lei.

Reieșind din aceste considerente, Colegiul penal a concluzionat că, argumentele

invocate în cererile de apel sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a acestora.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, indicând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Ca motive la baza recursului a invocat:

- în excluderea calificativelor prevăzute la lit. b) și f) alin. (2) al art.188 Cod penal, instanța de fond nu a oferit nici o motivare și anume, asupra acestui argument invocat în cererea de apel, instanța de apel nu s-a expus;

- în mod greșit instanțele de judecată au apreciat și acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, or, conform acesteia, de comun acord cu prejudiciul real cauzat de către inculpați prin sustragerea bunurilor materiale, dânsului ia fost cauzat și prejudiciu exprimat prin venitul ratat, precum și prejudiciu moral, circumstanțe care dovedesc la caracterul aceluși prejudiciu considerabil cauzat prin infracțiune;

- analizând declarațiile părții vătămate se atestă că prin acestea este combătută afirmația instanțelor că „*nu a fost demonstrat faptul participăției altei persoane*”, or, Rudacov Alexandru a descris acțiunile fiecărui participant la comiterea infracțiunii. Mai mult ca atât, prin declarațiile martorului Molovata Oxana se confirmă faptul că, în automobilul condus de partea vătămată au urcat două persoane, fiind descrise semnalmentele acestora;

- concluzia instanțelor privind excluderea calificativului *de două sau mai multe persoane* este una greșită, reieșind din faptul că, urmărirea penală a fost pornită pe atacul asupra lui Rudacov Alexandru de persoane neidentificate, în rechizitoriu sunt descrise două persoane, iar prin ordonanța din 20.03.2015 cauza penală a fost disjunsă în procedură separată în privința persoanei neidentificate;

- la adoptarea deciziei recurate instanța de apel nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de procuror și astfel, concluzia acesteia este inacceptabilă și care nu poate fi menținută.

5.1 Recurs ordinar a depus și avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea recursului avocatul a indicat că:

- în cererea de apel s-au invocat încălcări din partea organului de urmărire penală la întocmirea proceselor-verbale de prezentare spre recunoaștere, încălcări care au afectat grav procesul de recunoaștere, motiv pentru care acestea urmează a fi excluse din lista probelor, însă instanța de apel s-a pronunțat vag, superficial asupra acestor argumente, ceea ce echivalează cu nepronunțarea asupra acestor argumente, ceea ce constituie o eroare de drept;

- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 16.01.2015, prin care partea vătămată l-a recunoscut pe Dacin Sergiu în persoana din poza cu nr. 1, a fost întocmit cu încălcarea prevederilor legale imperative prevăzute de art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală, iar drept temei de imposibilitate a prezentării persoanei spre recunoaștere ar fi anunțarea acesteia în căutare, boala gravă și internarea acestuia într-o instituție medicală, pe când în situația lui Dacin, asemenea temeuri nu au fost identificate și nici invocate și mai mult ca atât, urma ca temeiul imposibilității prezentării spre recunoaștere a persoanei după fotografie să fie indicat în textul procesului-verbal, ceea ce nu s-a făcut;

- instanța de apel a omis a se expune și asupra argumentului privind nulitatea rechizitoriului reieșind din faptul că, inculpatului i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, însă nu este determinată fapta concretă a lui Dacin Sergiu, toate acțiunile fiind indicate ca fiind executate la plural, ceea ce impune neclaritate dar și imposibilitatea de a se apăra, or, odată cu recalificarea acțiunilor inculpatului de la alin. (2) la alin. (1) al art. 188 Cod penal, în mod tacit se confirmă că rechizitoriul nu este întocmit în corespundere cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală;

- la materialele cauzei au fost anexate înscrisuri prin care s-a argumentat că Dacin Sergiu în momentul producerii atacului tâlhăresc era la domiciliul său, discuta pe o rețea de socializare, însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestui argument, ceea ce constituie o eroare gravă de fapt;

- declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și incerte, motiv pentru care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, or, în instanța de apel a declarat că nu este sigur dacă cel care l-a lovit este anume Dacin Sergiu și totodată, proba cu înregistrarea video ridicată de organul de urmărire penală la 28.08.2014, la fel nu confirmă că persoana care se vede în imaginile video de gen masculin este Dacin Sergiu.

6. Pe marginea recursului declarat de procuror a prezentat referință avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, care a pledat pentru respingerea argumentelor invocate în recurs, ca fiind neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1. al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs și astfel, instanța de recurs luând în considerație argumentele invocate de recurent și constatând că instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale la judecarea cauzei penale și la adoptarea soluției sale, urmează a se expune asupra erorilor admise.

În primul rând, Colegiul penal lărgit menționează că, conform actului de învinuire, acțiunile lui Dacin Sergiu au fost calificate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, pentru faptul că „... în noaptea de 19 spre 20.08.2014, împreună și după o înțelegere prealabilă cu o persoană necunoscută de gen feminin, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe strada A. Vlahuța, nr. 34, în mun. Chișinău, a comandat automobilul firmei de taxi 1422 Dacia Logan cu numărul de înmatriculare xxxx la volanul căruia se afla Rudacov Alexandr, de a se deplasa în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău...”.

În urma judecării cauzei în prima instanță, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile lui Dacin Sergiu urmează a fi recalificate în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, constatând că „...în noaptea de 19 spre 20 august 2014, împreună, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe strada A. Vlahuța, nr. 34, în mun. Chișinău, a angajat din stradă automobilul firmei de taxi 1422 Dacia Logan cu numărul de înmatriculare xxxx la volanul căruia se afla Rudacov Alexandr, de a se

deplasa împreună cu o persoană de gen feminin în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău... ”.

Reieșind din partea constatatoare a sentinței în coraport cu soluția adoptată, Colegiul reține o contradicție, deoarece, odată cu recalificarea acțiunilor lui Dacin Sergiu și excluderea calificativului *săvârșită de două sau mai multe persoane*, instanța de fond a reținut că fapta a fost săvârșită împreună cu o persoană de gen feminin, or, aceleași acțiuni constatate de prima instanță, au fost atribuite de către organul de urmărire penală, care a încadrat acțiunile în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul menționează că, abordarea instanței de fond și menținută eronat de către instanța de apel este una incorectă și contrară prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, deoarece partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului și motivele pentru modificarea învinuirii în cazul în care s-a efectuat așa ceva la judecată.

Mai mult ca atât, instanța de fond ajungând la concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatului, cu îndepărtarea calificativului prevăzut la lit. b), a reținut că, acuzatorul de stat nu a demonstrat faptul participării la săvârșirea infracțiunii a altei persoane și anume, nu a descris care au fost acțiunile îndeplinite de către aceasta sau dacă a fost intentată vreo cauză în privința altei persoane, însă fără a-și argumenta poziția în raport cu materialele cauzei și cu declarațiile părții vătămate și a martorilor, care au declarat că în mașina de taxi au urcat două persoane, una de gen masculin și alta de gen feminin.

Tot aici, Colegiul ține să precizeze că, la baza solicitării privind recalificarea incorectă a acțiunilor inculpatului procurorul a indicat că, instanța de judecată nu a ținut cont că, materialele cauzei penale au fost disjuncte în privința persoanei necunoscute, care împreună cu învinuitul Dacin Sergiu a comis infracțiunea de tâlhărie, pe când Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău judecând cauza penală a omis a se expune asupra acestui argument și nu a luat în considerație că, la fila dosarului nr. 41-42, vol. II, este anexată Ordonanța procurorului din 20.03.2015 privind disjunctarea cauzei penale, care constituie una din probe ce urmează a fi apreciată de către instanța de judecată.

Astfel, Colegiul relatează că, instanța de apel menținând soluția primei instanțe, a menținut de fapt o motivare incompletă și neclară, preluând argumentele din sentință, fără a oferi pe larg în acest sens răspuns argumentelor invocate în cererile de apeluri.

În al doilea rând, Colegiul reține că, unul din argumentele forte a cererii de apel depusă de procuror, care a stat la baza contestării sentinței, este faptul că instanța de fond neîntemeiat a dispus excluderea calificativului *cu cauzarea de daune în proporții considerabile* și reieșind din motivarea deciziei recurate, solicitarea acuzatorului de stat a rămas insuficient motivată.

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, Colegiul atrage atenția la jurisprudența CtEDO, care în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor

instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (a se vedea cauza Hirvisaari împotriva Finlandei).

Or, motivarea instanței de apel precum că: „...sarcina de a prezenta în cadrul ședinței de judecată probe pertinente și admisibile, care ar confirma prejudiciul considerabil cauzat părții vătămate îi revine părții acuzării, în conformitate cu pct. (1) alin. (1) art. 53 Cod de procedură penală. De către acuzare nu a fost demonstrată starea materială a victimei ca fiind „nesatisfăcătoare”, circumstanța agravantă menționată la caz nefiind funcțională”, este nefondată și lipsită de argumente plauzibile, deoarece, rolul acuzatorului de stat este de a reprezenta învinuirea înaintată în cadrul instanței de judecată și a oferi susținere prin prezentare de probe pertinente și concludente, iar în ceea ce privește valoarea prejudiciului cauzat, fie el unul considerabil, poate fi evaluat și de către partea vătămată, persoana care de fapt a și suportat prejudiciu în urma acțiunilor săvârșite de cel vinovat.

Prin urmare, dacă e să facem o apreciere motivării oferite de către instanța de apel, Colegiul lărgit menționează că aceasta este una declarativă și contradictorie, odată ce în cadrul cercetării judecătorești, Rudacov Alexandr a înaintat acțiune civilă unde detaliat a motivat caracterul considerabil al prejudiciului cauzat și pe care, instanța de judecată a admis-o parțial, dispunând încasarea prejudiciului material și moral în beneficiul părții vătămate.

Contradicția reflectată în sentința instanței de fond, menținută ulterior de instanța de apel, servește drept temei pentru casarea hotărârii și nu poate fi corectată în recurs, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a trage concluzii privitor la corectitudinea soluției adoptate de către instanța de apel.

Respectiv, motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivului hotărârii și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, temei ce se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și se soldează cu casarea deciziei recurate și remiterea cauzei la o nouă judecare în ordine de apel.

La o nouă judecare a cauzei, este necesar a se ține cont că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, iar la întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală potrivit căroră, instanța își

întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Această prevedere se referă și la adoptarea deciziei de către instanța de apel.

Totodată, la rejudecare instanța urmează să dea o apreciere cuvenită actului de învinuire și să-l examineze în coraport cu încadrarea juridică oferită de către organul de urmărire penală.

În al treilea rând, verificând și analizând *per ansamblu* decizia instanței de apel, raportat la criticele recurențelor, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțelor naționale să-și motiveze deciziile (*a se vedea în acest sens cauza Boldea vs. România*), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

În continuarea aceluiași gând, Curtea Europeană a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de părți, or, doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Cu toate acestea, verificând decizia recurată, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a analizat punctual criticile invocate de apelanți (*partea acuzării și partea apărării*), ci s-a limitat doar la expunerea unor fraze generale, menționând că: „... probele administrate în cauză demonstrează vinovăția lui Dacin Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (1) Cod penal.”

Față de cele ce preced, Colegiul reiterează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia. Prin alte cuvinte, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia generală pe marginea apelurilor, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea criticilor invocate de procuror și avocați, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora.

Astfel, simpla motivare a instanței de apel precum că, probele demonstrează cu certitudine vina inculpatului, instanța de recurs o apreciază ca fiind insuficientă și

nejustificată întru menținerea soluției instanței de fond, or, potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuțului, învinuțului, inculpatului, ale părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

În contextul dat, se specifică că pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or, în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea probelor.

În atare circumstanțe, se relevă că au fost încălcate prevederile art. 394 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, unde este stipulat expres că, partea descriptivă a hotărârii de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În consecință, procedându-se în asemenea mod, instanța de apel a admis încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”. În particular, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile apelanților invocate în cererile

de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Rezumând cele menționate supra, Colegiul penal lărgit constată că, decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei în instanța de apel pentru rejudecare în alt complet de judecată, iar la rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină cont de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2019, în cauza penală în privința lui Dacin Sergiu și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 02 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari